

jordi alcaraz nits | noches | nights

museu de montserrat

07.06.2019 - 17.11.2019

L'obra de Jordi Alcaraz (Calella, 1963) és el resultat d'una mirada lúcida i meravellada del món. Centra l'atenció en les coses subtils i imperceptibles, s'endinsa en l'abisme de l'intangible. Des de la matèria evoca la idea encara no formulada, l'aura de l'objecte, reflexiona entorn la pròpia existència, entorn els límits del seu món, uns límits que no tenen frontera, que s'esmunyen en subtilitats esquives.

Servint-se de materials ben diversos –metacrilat, tinta, ferro...– trenca, des del propi gènere, els límits de la pintura, l'escultura i el gravat. Pensa amb les mans tot allò que la raó no abasta. Com en un exercici de desaparició, l'artista vol ser invisible, com si totes les obres d'aquestes sales s'esdevinguessin, per un estrany atzar, en un procés de creació espontània.

La obra de Jordi Alcaraz (Calella, Barcelona, 1963) es el resultado de una mirada lúcida y maravillada del mundo. Centra la atención en las cosas sutiles e imperceptibles, se adentra en el abismo de lo intangible. Desde la materia evoca la idea todavía no formulada, el aura del objeto, reflexiona entorno a la propia existencia, entorno a los límites de su mundo, unos límites que no tienen frontera, que se escurren en sutilidades esquivas.

Sirviéndose de materiales muy diversos –metacrilato, tinta, hierro...– rompe, desde el propio género, los límites de la pintura, la escultura y el grabado. Piensa con las manos todo lo que la razón no alcanza. Como en un ejercicio de desaparición, el artista quiere convertirse en invisible, como si todas las obras de estas salas vieran la luz, por un extraño azar, en un proceso de creación espontánea.

The work by Jordi Alcaraz (Calella, Barcelona, 1963) is the result of a lucid gaze in wonderment of the world. It focuses on subtle, imperceptible things, delving into the abyss of the intangible. A yet unexpressed idea is evoked from the matter, the aura of the object is presented, the artist reflects on existence itself, on the limits of his world, limits that have no borders, that slip into elusive subtleties.

Using different materials such as methacrylate, ink, iron, the artist uses the canvas to break away from the limits of paintings, sculptures and engravings. He thinks with his hands, reaching further than the limits of reason. Just like in a disappearing act, the artist wants to become invisible, as if all the works on display in these rooms were brought to light, by strange coincidence, in a process of spontaneous creation.